

Universitätsbibliothek Paderborn

**Enarrationes Novae D. Martini Lutheri in Ionam
Prophetam**

Jonas, Justus

Haganoæ

Cum deficeret anima mea, Domini recordatus sum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36521

IN IONAM

Isti dextera tua è fauibus mortis, & repente ueni
isti luctum mihi in chorū, tenebras in uiuificam cō
solutionis lucem. Sic enim habet res cum tentationi
bus, ut dicūr Germanico proverbio, Quando ner
uus maxime tenditur, tunc disrumpitur. Ideo scri
ptura Deo tribuit titulum, adiutor in opportunita
tibus, in tentatiōe: quia cum maxime omnia sunt de
sperata, solet maxime consolari suos Deus. Quo
modo autem nobiscum agit Deus, quād sic conso
latur & iuuat, audi Ionam.

Cum deficeret anima mea, Do
mini recordatus sum.

Primum dat Deus gratiam & spiritū, ut cor eri
gatur & animetur rursus, ut uiriliter repudians co
gitationes irae, posset apprehendere uerbum pro
missionis gratiae & misericordiae, uertere se a Deo
iudice, & accurrere ad Deum patrem. At sic affici
tempore temptationis non est in manu nostra, neque
humanarum uiriū. Ionas hic dicit, quod anima eius
cooperit desperare & pauere. Trepidatio igitur et
pauor uirtutes sunt, & uires nostrae & liberi arbitrii.
Quod autē iam dulciter erga Deum afficitur,
recordatur Domini sui, & incipit credere, hoc os
pus est, & lumen spiritus Dei. Cum autē hoc, post
tenebras temptationis sequitur, ut cor incipiat recor
dari

dari misericordiarum Domini, ibi noua quædā lux
splendescit, ibi cor rursus ad se redit, ut cum fidu-
cia audeat clamare ad Dominum, & tunc certo ex-
auditur. Hoc est quod Ionas primo uersu dicit, Cla-
mavi ad Dominum & respondit mihi. Hic nunc re-
pente, quasi uno ictu, mors, ira Dei, peccatum, in-
fernus prosternuntur, & triumphat infracta, &
per omnia tandem uictrix fides Iona, promissione
diuina innixa. Quod autem dicit, Oratio mea ascen-
dit ad te in templum sanctum tuum, iterum signifi-
cat templum in Hierusalem, in quo Deus tunc pro-
miserat se habitaturum. Populus enim Dei habuit
mandatum, ut nullibi adoraret, nisi ubi erat locus
electus & constitutus a Deo, quemadmodum Exo.
19. dicitur. Sic omnes qui in terra Israel, uel extra
terram adorabant, ex Dei precepto cor & faciem
conuertebant uersus templum, ad locum ubi habita-
bat Dominus per uerbum suum. Hoc mandatum eis
erat, ne ullum alium Deum adorarent, quam illum
qui sedebat inter Cherubin, super propitiatorium.
Eo omnes dirigendæ erant orationes, quemadmo-
dum nos orationes & omnia dirigere debemus ad
Christum, in quo habitat Deus corporaliter, qui est
uerum propitiatorium.

Qui autem custodiunt uanita-

H. 3